

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/67/2014
Identifikačné číslo spisu:	2014898909
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2014898909.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Mgr. P. J., nar. XX. Y. XXXX, bytom W., zastúpený spoločnosťou: BAJO LEGAL, s. r. o., so sídlom Astrová 2/A, Bratislava, IČO: 36 860 581, o zápise do obchodného registra, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 23Nsre/21/2014, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 21. augusta 2014, č. k. 21Cob/89/2014-35, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Trnave z 21. augusta 2014, č. k. 21Cob/89/2014-35
z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava uznesením z 28. marca 2014, č. k. 23Nsre/21/2014-11 zamietol námietky navrhovateľa podané proti odmietnutiu vykonania zápisu. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ návrhom na zápis podaným 27. februára 2014 požadoval vykonanie zmeny zapísaných údajov. Vyšší súdny úradník Oznámením o odmietnutí vykonania zápisu z 01. marca 2014 odmietol zápis vykonať s poukazom na § 8 ods. 4 Zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o obchodnom registri“) z dôvodu nepredloženia všetkých príloh vyžadovaných osobitným predpisom, nakoľko navrhovateľ nepredložil spoločne s návrhom na prvozápis výpis z účtu v banke alebo pobočke zahraničnej banky preukazujúci splatenie peňažných vkladov alebo ich častí v zmysle § 11 ods. 1 písm. f/ Vyhlášky č. 25/2004 Z. z.. Návrh bol tiež odmietnutý z dôvodu, že navrhovateľ navrhoval zapísať obchodné meno totožné s obchodným menom už zapísaným v obchodnom registri (Rhea spol. s r. o.). Navrhovateľ s námietkami zo 17. marca 2014 predložil časť požadovaných dokladov a v námietkach uviedol, že sa nestotožňuje so záverom registrového súdu, nakoľko považuje obchodnú spoločnosť za platne založenú dňa 29. 11. 2013, a teda na postup registrového súdu je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka účinné do 30. 11. 2013 a výpis z účtu v banke za účelom preukázania splatenia vkladov spoločníkov pri zápise do obchodného registra nie je možné požadovať. Registrový súd mal za to, že doručená spoločenská zmluva nevyvolala účinky perfektného založenia spoločnosti, nakoľko jej úprava v časti vkladov spoločníkov bola v rozpore s ustanovením § 109 ods. 1 Obchodného zákonníka. Spoločenská zmluva teda neobsahovala vo svojom pôvodnom znení výšku vkladov spoločníkov a výšku splatených vkladov

pri založení spoločnosti. Navrhovateľ v námietkach uviedol, že sa nemôže jednať o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, nakoľko v danom prípade je konvalidácia právneho úkonu vylúčená. Navrhovateľ rovnako konštatoval, že nedostatky boli odstránené už dňa 29. 11. 2013, pričom poukázal na právnu úpravu Notárskeho poriadku a konštatoval, že zákon pozná obe rovnocenné formy osvedčenia podpisu. Registrový súd však nikdy nepoukázal na nesprávnosť osvedčenia podpisu, iba konštatoval, že k perfektnému založeniu spoločnosti došlo až dňa 24. 02. 2014, pričom s poukazom na ustanovenie § 768 Obchodného zákonníka a ustanovenia § 28b vyhlášky MSSR č. 25/2004 Z. z. bolo potrebné k návrhu na zápis priložiť doklady preukazujúce splatenie vkladov výpisom z účtu v banke, a to pri obchodných spoločnostiach založených do 30. 11. 2013. Ďalej uviedol, že na platné, účinné a perfektné založenie spoločnosti z formálnej stránky vyžaduje ustanovenie § 57 Obchodného zákonníka písomnú formu zakladateľského dodatku, t. j. zakladateľskej zmluvy alebo zakladateľskej listiny, podpísanie tejto listiny a úradné osvedčenie pravosti podpisu. Splnením všetkých vyžadovaných predpokladov dochádza k založeniu obchodnej spoločnosti. Uviedol, že spoločenská zmluva je datovaná pred 01. 12. 2013 avšak k overeniu pravosti podpisov zakladateľov ako hmotno-právnej požiadavky na sprísnenú formu dôjde až po dátume 01. 12. 2013 (bez ohľadu na spôsob overenia pravosti podpisu - dodatočné uznanie podpisu za vlastný), bola spoločnosť so všetkými právnymi účinkami založená až po dátume 01. 12. 2013, čoho dôsledkom je povinnosť riadiť sa právnou úpravou platnou po 01. 12. 2013. Ako jednu z povinných príloh je potrebné predložiť výpis z účtu v banke preukazujúci splatenie vkladov zakladateľov alebo ich častí. Nakoľko navrhovateľ spolu s námietkami neodstránil nedostatok, pre ktorý bolo vykonanie zápisu odmietnuté a nepredložil súdu všetky požadované listinné doklady a predložený návrh nie je v súlade s doručenými prílohami, súd námietky ako nedôvodné zamietol.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa vo svojom odvolaní nestotožnil s právnym záverom registrového súdu v časti posúdenia podstatných náležitostí spoločenskej zmluvy v zmysle § 109 ods. 1 Obchodného zákonníka a trvá na svojom názore uvedenom v námietkach proti odmietnutiu vykonania zápisu. Napriek tomu však s odvolaním predložil výpis z účtu dokladujúci vklad zakladateľov vo výške základného imania 5 000 Eur, potvrdenie o vkladoch spoločníkov Mgr. P. J. a FACTORING GROUP s. r. o., zmluvu o bežnom účte a opravený návrh na zápis do obchodného registra. Poukázal na to, že v zmysle § 205a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) je síce odvolacie konanie vo vzťahu k predkladaniu nových dôkazov a uvádzania nových skutočností obmedzené, avšak toto obmedzenie sa podľa § 205a ods. 2 a § 120 ods. 2 O. s. p. netýka vo veciach obchodného registra, pričom podľa § 210a O. s. p. môže napadnuté uznesenie zmeniť priamo súd prvého stupňa. Odvolací súd mal za to, že k perfektnému založeniu spoločnosti navrhovanej na zápis došlo až dňom 24. 02. 2014, kedy v súlade s § 57 Obchodného zákonníka došlo k úradnému overeniu podpisov na dodatku č. 1 z 29. 11. 2013, odstraňujúcim podstatný nedostatok spoločenskej zmluvy v časti výšky vkladov spoločníkov. Uviedol, že na registráciu spoločnosti bolo potrebné aplikovať právne predpisy účinné od 01. 12. 2013. Návrh na zápis predložený registrovému súdu podmienky týchto predpisov nespĺňal a jeho nedostatky neboli odstránené ani s podaním námietok proti odmietnutiu vykonania zápisu, napriek tomu, že navrhovateľ bol o konkrétnych nedostatkoch podania podľa § 8 ods. 4 Zákona o obchodnom registri riadne poučený. Ďalej uviedol, že v prípade predloženia zmluvy o bežnom účte zo dňa 16. 04. 2014 a výpisu z bankového účtu dokladajúceho realizáciu hotovostného vkladu vo výške 5 000 Eur dňa 14. 04. 2014 nejde o nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by v zmysle § 205a O. s. p. mali dokladovať skutkový stav v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, síce jestvujúci, avšak súdom nepoznaný alebo nesprávne vyhodnotený. Doloženie týchto dokladov súčasne nemá znaky žiadneho z možných odvolacích dôvodov taxatívne vymenovaných v ustanovení § 205 ods. 2, nakoľko nesmeruje k preukázaniu väd postupu samotného rozhodnutia súdu prvého stupňa. Podľa zistenia odvolacieho súdu, navrhovateľ v lehote 15 dní od doručenia oznámenia o odmietnutí vykonania zápisu neodstránil nedostatky návrhu, pre ktoré bolo vykonanie zápisu registrovým súdom odmietnuté, a nevyužil tak možnosť reparácie svojho podania v zmysle § 200b ods. 1 O. s. p. Z uvedených dôvodov registrový súd námietky navrhovateľa správne zamietol a odvolací súd, ktorý sa s odôvodnením jeho rozhodnutia v celom rozsahu stotožnil, preto odvolaním napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie, ktoré odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p., že navrhovateľovi bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedol, že odvolacie konanie, v ktorom odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa o zamietnutí námietok sa spravuje všeobecnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku o odvolaní, keďže Zákon o obchodnom registri ako lex specialis vo vzťahu k Občianskemu súdnemu poriadku ako lex generalis odvolanie neupravuje. Registrové konanie je konanie nesporové. V zmysle § 205a ods. 1 O. s. p. je síce odvolacie konanie obmedzené vo vzťahu k predkladaniu nových dôkazov a uvádzaniu nových skutočností, avšak toto ustanovenie sa v zmysle § 205a ods. 1 v spojení s § 120 ods. 2 O. s. p. nepoužije v nesporových konaniach a vo veciach obchodného registra. Z toho dôvodu má navrhovateľ za to, že aj v rámci odvolacieho konania v nesporových konaniach je možné predkladať nové dôkazy a uvádzať nové skutočnosti bez obmedzenia. Na základe uvedeného má navrhovateľ za to, že k naplneniu vady konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. došlo tým, že odvolací súd neprihliadol na listinu (výpis z účtu z banky, podľa ktorého odvolateľ vložil vklad vo výške 5 000 Eur), ktorú predložil spolu s odvolaním v odvolacej lehote, pretože v nesporovom konaní je možné dôkazy predkladať aj po skončení prvostupňového konania. Ďalej uviedol, že doloženie dokladov má znaky odvolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 205a ods. 1 písm. c/ O. s. p., preto je konštatovanie odvolacieho súdu v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Súd prvého stupňa predtým, než zamietol námietky proti odmietnutiu vykonania zápisu, čím sa skončila fáza prvostupňového konania, nepoučil navrhovateľa v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvého stupňa navrhovateľa nepoučil podľa § 120 ods. 4 O. s. p., sú uvedené dôkazy odvolacím dôvodom podľa § 205a ods. 1 písm. c/ O. s. p. a bolo povinnosťou ich vykonať v odvolacom konaní, čo však odvolací súd odmietol. Uviedol, že v priebehu konania už bolo preukázané splnenie všetkých podmienok pre vydanie kladného rozhodnutia o zápise spoločnosti do obchodného registra tak, ako to vyžadoval súd prvého stupňa. Na základe uvedeného navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 241 ods. 1 O. s. p.), v lehote stanovenej v § 240 ods. 1 O. s. p. a po preskúmaní veci v zmysle § 242 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľa je dôvodné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak:

a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,

b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c)] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c).

Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je prípustný len proti zákonom výslovne určeným právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu.

V predmetnej veci odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení nevyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, nejde ani o uznesenie uvedené v § 239 ods. 2 písm. b/ a c/. Rovnako na danú vec nemožno aplikovať ani prípady upravené v § 239 ods. 1 O. s. p.. Vzhľadom na uvedené, prípustnosť dovolania v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nie je proti napadnutému uzneseniu daná.

V zmysle § 242 ods. 1 O. s. p. /druhá veta/ je dovolací súd povinný prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. Iba v prípade, že by rozhodnutie odvolacieho súdu alebo predchádzajúce konanie vykazovalo procesnú vadu uvedenú v ust. § 237 O. s. p. by bolo dovolanie prípustné. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných vád (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku vecí právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O. s. p., však nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k niektorej z vád vymenovaných v tomto ustanovení, ale rozhodujúce je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Navrhovateľ procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a g/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní najavo. Procesná prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplyva.

Navrhovateľ prípustnosť a dôvodnosť dovolania odôvodňoval ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p. Namietal, že odvolací súd mu odňal možnosť konať pred súdom, keďže v dovolacom konaní neprihliadol na listinu (výpis z účtu z banky, podľa ktorého navrhovateľ vložil vklad vo výške 5 000 Eur), ktorú predložil spolu s odvolaním v odvolacej lehote, pretože v nesporovom konaní je možné predkladať dôkazy aj po skončení prvostupňového konania. Ďalej namietal, že doloženie dokladov má znaky odvolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 205a ods. 1 písm. c/ O. s. p., keďže súd prvého stupňa predtým než zamietol námietky navrhovateľa proti odmietnutiu vykonania zápisu nepoučil navrhovateľa v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhajenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad v prejednávanej veci ide.

Podľa judikatúry Ústavného súdu (II.ÚS 122/05) základné právo na spravodlivé súdne konanie všeobecný súd nemôže porušiť, ak koná vo veci v súlade s procesno-právnymi predpismi upravujúcimi postupy v občianskom súdnom konaní a contrario, ak všeobecný súd koná v rozpore s procesnoprávnymi predpismi upravujúcimi postupy v občianskoprávnom konaní, môže dôjsť k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa oznámením z 28. februára 2014 odmietol vykonať zápis údajov do obchodného registra na základe návrhu navrhovateľa na zápis do obchodného registra sp. zn. 35Re/230/2014, ktorý bol podaný 27. 02. 2014. V odmietnutí vykonania zápisu uviedol, že navrhovateľ nepredložil požadované doklady - výpis z účtu v banke alebo pobočky zahraničnej banky preukazujúci splatenie peňažných vkladov alebo ich častí v zmysle § 11 ods. 2 písm. f/ Vyhlášky č. 25/2004 Z. z. Proti odmietnutiu vykonania zápisu obchodnej spoločnosti RHEA s. r. o., podal navrhovateľ námietky, v ktorých uviedol, že na postup registrového súdu je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka účinné do 30. novembra 2013, t. j. výpis z účtu za účelom preukázania splatenia vkladov spoločníkov pri zápise do obchodného registra nie je možné požadovať. Navrhovateľ požadovaný doklad - výpis z účtu v banke alebo pobočky zahraničnej banky preukazujúci splatenie peňažných vkladov alebo ich častí nepredložil. Súd prvého stupňa uznesením námietky navrhovateľa podané proti odmietnutiu vykonania zápisu zamietol s odôvodnením, že navrhovateľ spolu s námietkami nepredložil súdu všetky požadované listinné doklady. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie, s ktorým predložil prílohu vyžadovanú registrovým súdom v rámci zápisu spoločnosti do obchodného registra - výpis z účtu z banky, z ktorého vyplýva, že vklad zakladateľov vo výške základného imania 5 000 Eur, ako aj potvrdenie o vklade správcu vkladu Mgr. P. J. vo výške 800 Eur. Odvolací súd o odvolaní navrhovateľa rozhodol tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil s odôvodnením, že nešlo o nové skutočnosti a predložené dôkazy nie sú dôkazmi v zmysle § 205a O. s. p., ktoré by mali dokladovať skutkový stav v čase rozhodovania súdu prvého stupňa. Zároveň uviedol, že doloženie týchto dokladov súčasne nemá znaky žiadneho z možných odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 O. s. p.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 ,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 .

Podľa § 120 ods. 2 O. s. p. vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojiteľnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhl.

Ustanovenie § 205a O. s. p. vyjadruje systém neúplnej apelácie. Odvolací súd aj naďalej zostáva súdom apelačným, nesmie však priťom prihliadať ku skutočnostiam a dôkazom, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa (na rozdiel od úplnej apelácie). Nové skutočnosti a dôkazy ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa sú odvolacím dôvodom len za splnenie podmienok uvedených v § 205a O. s. p. Z ustanovenia § 205a ods. 2 O. s. p. je zjavné, že systém neúplnej apelácie sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O. s. p., teda aj vo veciach obchodného registra. Konanie v týchto veciach je ovládané vyšetrovacou zásadou a v týchto konaniach sa neuplatní ani poučovacia povinnosť súdu uvedená v § 120 ods. 4 O. s. p. V odvolacom konaní je v týchto konaniach zachovaný systém úplnej

apelácie a odvolací súd je tak povinný prihliadnuť na všetky skutočnosti a dôkazy aj keď neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa.

V danom prípade ide o konanie vo veciach obchodného registra. Odvolací súd na daný prípad aplikoval ustanovenie § 205a ods. 1 O. s. p. a neprihliadol na navrhovateľom predložené dôkazy s odôvodnením, že nejde o nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by mali v zmysle § 205a O. s. p. dokladovať skutkový stav v čase rozhodovania súdu prvého stupňa. Odvolací súd na daný prípad opomenul aplikovať ustanovenie § 205a ods. 2 O. s. p., z ktorého vyplýva, že ustanovenie § 205a ods. 1 O. s. p. sa neuplatní v konaniach vo veciach obchodného registra teda aj v prejednávanom prípade. Z uvedeného je zrejmé, že ide o konanie, v ktorom mal odvolací súd uplatniť systém úplnej apelácie a mal prihliadnuť na navrhovateľom predložené dôkazy. Napriek tomu, že odvolací súd na jednej strane neprihliadol na navrhovateľom predložené dôkazy, na druhej strane konštatoval, že doloženie týchto dokladov nemá znaky z možných odvolacích dôvodov taxatívne vymenovaných v ustanovení § 205 ods. 2 O. s. p. Dovolací súd však k tomu uvádza, že nové skutočnosti a nové dôkazy možno uvádzať ako dôvod odvolania bez akéhokoľvek obmedzenia ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, ak bolo vydané v konaní vo veciach obchodného registra. Z uvedeného je zrejmé, že odvolací súd svojím postupom znemožnil právo navrhovateľa na realizáciu procesných práv, ktoré mu vyplývajú z Občianskeho súdneho poriadku, konkrétne z ustanovenia § 205a ods. 2 O. s. p. v spojení s § 200a O. s. p.

Dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd vyššie uvedeným postupom navrhovateľovi odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. je zo zákona nielen dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom, ale zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu, dovolací súd sa nezaoberal ďalšími námietkami navrhovateľa uvedenými v dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 243b ods. 2 O. s. p..

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.